

Valoarea Crucii

Flavius Laurian Duverna

Valoarea Crucii

Sus, pe dealul Golgotei, din lemn o cruce
Tatăl, din iubire Și-a-nălțat;
Ea e-un monument, care aminte va aduce
Omului, că e răscumpărat.

De la ea, s-a răspândit în spații confirmarea
Că prezența Sa e iubitoare,
Dragostea Și-a întregit prin jertfă afirmarea:
Viața, veșnică-i biruitoare!

Crucea, este argumentul Dragostei sublime
Cel, ce-a uimit Universul,
De aceea, toate lumile celeste ce îi aparține,
În lumina ei văd și reversul.

De la ea, a răsunat, străbătând prin Galaxii
Strigătul de moarte: „S-a sfârșit!”
De la ea s-a-mprăștiat, Dragostea în raze vii,
Arătând cât omul este de iubit.

De la ea sinistru s-a tras clopotul de moarte
Pentru Lucifer, răsculătorul,
Când la strigătul cel grav, a intrat în noapte,
Și-n mormânt Mântuitorul.

Crucea! Ea fost și este, șarpele de-aramă
Ridicat de Moise în pustie;
Ea, de douăzeci de veacuri mereu cheamă
Pe acei cu dor de veșnicie.

Fiindc-atât de mult, a iubit Dumnezeu lumea
Că pe singurul Lui Fiu L-a dat,
Dragostea ce-a sacră, ea în veci va rămânea,
Obiect de studiu și de meditat.

Flavius Laurian Duverna